

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

11. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš řekl zástupu: „Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe přináší plody: napřed stéblo, potom klas, pak zralé zrno v klasu. Když pak se ukáže zralý plod, hned člověk vezme srp, protože nastaly žně.“ (Mk 4,26-29)

Milí přátelé, dnešní evangelium nám chce zdůraznit, že můžeme být v klidu. Jestli jste dávali pozor, tak to, o čem dnes evangelium hovořilo je Boží království. To tady zkrátka je a to i přes všechny naše strachy, pochybnosti, vlastní nedostatečnosti apod. Boží království je a roste, protože není závislé na člověku, ale na Bohu. Boží království patří Bohu. Tudíž člověk ho nemůže tvořit, ani mu bránit. A není jen pro Boha. Je pro člověka a člověk na něm může mít podíl. Může z něho čerpat a radovat se, že do něj patří a to díky tomu, že jsme byli pokřtěni. Ježíš Boží království přirovnává k semenu, které roste, ať člověk spí nebo bdí. A dokonce říká, že Boží království roste postupně. Nejprve semeno, kterým je Boží Slovo. My víme, že evangelista Jan své evangelium začíná právě tím, že Boží Slovo, je Bůh sám, který sestupuje k nám lidem, aby s námi byl navěky. Ale toto semínko musí nejprve vyrůst. I my na naší cestě do Božího království musíme růst. Nejprve z malého semínka a malé rostlinky až ke květu a plodu, ze kterého mohou mít užitek i ostatní. To znamená, že je nejprve důležité, aby Boží Slovo, to malé semeno zakořenilo dobře v naší duši. Abychom jej hned na začátku neudusili našimi pochybnostmi, kritikou nebo i leností. Může se stát, že v určitém věku nebo v určitém období našeho života nebudeme Bohu rozumět. Ale buďme klidní. Slyšeli jsme přece, že Boží království roste nezávisle na člověku. A semínko Božího slova je přece nejprve malé a roste postupně. Kdybychom chtěli Bohu hned ve všem porozumět, mohlo by se nám stát, že bychom tu malou rostlinku naší víry povytahovali ze země. Co se s takovou rostlinkou stane, víme všichni dobře. Může zahynout. Musíme být sami k sobě trpěliví, ale musíme být trpěliví i k druhým lidem. A když už víra, naše nebo druhých lidí kolem nás povyroste, nelekejme se, že není navenek vidět. I stéblo nezkušený zrak nerozezná od trávy. Jen jedno je třeba. Být si stále vědomi toho, že Bůh do lidských duší zasel své pravdy a že patříme Bohu a Božímu království. Když ho pak necháme v sobě vyrůst, přijdou plody. A tím je radost Božího dítěte, která se projevuje už zde na zemi. Takže děkujme Bohu, že mu patříme a nebojme se, když se někdy cítíme od Boha vzdáleni. On je nám stále na blízku.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

11. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš řekl zástupu: „Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe přináší plody: napřed stéblo, potom klas, pak zralé zrno v klasu. Když pak se ukáže zralý plod, hned člověk vezme srp, protože nastaly žně.“ (Mk 4,26-29)

Pomůcka: připravené kartičky

Milí přátelé, dnešní evangelium nám chce zdůraznit, že můžeme být v klidu. Hovořilo se v něm o Božím království. To tady zkrátka je a to i přes všechny naše strachy, pochybnosti, vlastní nedostatečnosti apod. Boží království je a roste, protože není závislé na člověku, ale na Bohu. Boží království patří Bohu. Tudíž člověk ho nemůže tvořit, ani mu bránit. A není jen pro Boha. Je pro člověka a člověk na něm může mít podíl. Může z něho čerpat a radovat se, že do něj patří a to díky tomu, že jsme byli pokřtěni. Ježíš Boží království přirovnává k semenu, které roste, ať člověk spí nebo bdí. A dokonce říká, že Boží království roste postupně. Nejprve semeno, kterým je Boží Slovo. My víme, že evangelista Jan své evangelium začíná právě tím, že Boží Slovo, je Bůh sám, který sestupuje k nám lidem, aby s námi byl navěky. Ale toto semínko musí nejprve vyrůst. I my na naší cestě do Božího království musíme růst. Nejprve z malého semínka a malé rostlinky až ke květu a plodu, ze kterého mohou mít užitek i ostatní. To znamená, že je nejprve důležité, aby Boží Slovo, to malé semeno zakořenilo dobře v naší duši. Abychom jej hned na začátku neudusili našimi pochybnostmi, kritikou nebo i leností. Může se stát, že v určitém věku nebo v určitém období našeho života nebudeme Bohu rozumět. Ale buďme klidní. Slyšeli jsme přece, že Boží království roste nezávisle na člověku. A semínko Božího slova je přece nejprve malé a roste postupně. Kdybychom chtěli Bohu hned ve všem porozumět, mohlo by se nám stát, že bychom tu malou rostlinku naší víry povytahovali ze země. Co se s takovou rostlinkou stane? Víme to všichni dobře. Může zahynout. Musíme být sami k sobě trpěliví, ale musíme být trpěliví i k druhým lidem. A když už víra, naše nebo druhých lidí kolem nás povyroste, nelekejme se, že není navenek vidět. I stéblo nezkušený zrak nerozezná od trávy. Jen jedno je třeba. Být si stále vědomi toho, že Bůh do lidských duší zasal své pravdy a že patříme Bohu a Božimu království. Když ho pak necháme v sobě vyrůst, přijdou plody. A tím je radost Božího dítěte, která se projevuje už zde na zemi. Takže děkujeme Bohu, že mu patříme a nebojme se, když se někdy cítíme od Boha vzdáleni. On je nám stále na blízku. Vezměte si nyní kartičku a napište si na ní své jméno. Pak ji položte před obětní stůl.